A°. 1826. N°. 1[illegible]

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 2 November.

WEENEN, den 23. October.

De *Oostenrijksche Beobachter* behelst heden het volgende berigt:

Jassy, den 12. October. Gisteren morgen is de kiaja-beg, de eerste commissaris van de Porte, *Hadi*-effendi, vergezeld van twee Tartaren, uit Ackerman hier aangekomen, en heeft, na een oponthoud van eenige uren, in allen spoed, zijnen weg naar Konstantinopel voortgezet. Hij is, volgens zijn zeggen, de overbrenger der te Ackerman tusschen de Russische en Turksche gevolmagtigden geslotene en onderteekende overeenkomst, om dezelve Z. H. den Grooten Heer ter goedkeuring aan te [illegible] voor eene vredebreuk opgeleverd, [illegible], zullen de Turksche commissarissen tegen het einde dezer maand hunne terugreis uit Ackerman, door de hoofdstad van dit vorstendom, aannemen.

— Volgens de Algemeene Grieksche Courant, heeft de Grieksche Regering het te Napoli di Romania aangekomene stoomschip, *de Perseverance*, voor 15,000 pond sterling van den heer *Hastings* aangekocht, en denzelven tot kapitein op hetzelve aangesteld.

— Het volgende is het Grieksche berigt over de zeegevechten van den 9. tot den 11. September, zoo als hetzelve in de Algemeene Courant van Griekenland van 10. September voorkomt:

Den 8. September ging de vereenigde Grieksche vloot onder zeil, om de vijandelijke onder *Topal*-pacha (den kapudan-pacha) op te zoeken, welke vóór eenige dagen bij Mitijlene had gelegen.

Des nachts bedekte een dikke nevel de vloot bij Chios, waardoor de schepen zoodanig verstrooid werden, dat zij zich den volgenden dag naauwelijks bij Mitijlene weder konden vereenigen.

Destijds bevond zich de vijand voor anker onder de vesting van dit eiland; maar aangezien hij ongelukkiglijk de aankomst der Grieksche vloot had vernomen, ligtte hij het anker. 24 Schepen waren onder zeil, waaronder ook de beide tweedekkers en de meeste groote vaartuigen; de overige echter en de *Topal* zelf bleven op onderscheidene plaatsen voor anker liggen. Te middernacht bereikte de Grieksche vloot de vijandelijke schepen, en greep dezelve aan, in zoo verre het weder en de opgekomen regen zulks toelieten.

[illegible] trachtte de vijand zich te verwijderen, en de onzen vervolgden hem in weerwil van het slechte weder. Eenige onzer schepen naderden hem, terwijl de overigen terug bleven. Toen deed echter de vijand, in plaats van te vlugten, zoo als men meende, eenen moedigen aanval op de weinige schepen, met oogmerk om dezelve te vernielen; maar, God lof, zonder zijn doel te bereiken; integendeel werd hij met een tamelijk verlies terug geslagen. Hierop andermaal door de geheele vloot vervolgd wordende, trok hij terug; en had dezelfde wind aangehouden, dan zou de vijand geslagen en zwaar beschadigd zijn geworden. Middelerwijl had de brander van den heer *Marini*, die op den vijand los ging, een lek gekregen, en zonk door het veel ingekregen water; tegen den avond, de manschap redde zich met booten. Zoo is ook de brander van den heer *Paraskeva* aan den mast beschadigd geworden. In dien zelfden nacht werd de vijand tot bij Phocea vervolgd.

Den 11. September stelde de Grieksche vloot zich in slagorde, en greep den vijand met groote hevigheid aan; het gevecht duurde tot den middag; de vijand nam andermaal de vlugt en had veel schade geleden. De branders konden hen echter niet naderen, uit hoofde van de stilte des winds. Weldra hierop, terwijl hij in wanorde naar de golf van Smijrna vlood, stormden de onzen moedig op hem los, in de hoop, hem aldaar eindelijk te zullen vernielen. Nadat eenige branders vergeefsche pogingen hadden gedaan, om de vijandelijke schepen te bereiken, hechtten zich eindelijk de meesten aan een fregat, hetwelk van de vloot achter was gebleven; maar vóór de brander van den heer *A. Theophanis Yoke* hetzelve bereikte, vloog deze plotselijk in brand en verteerde op eenen aanmerkelijken afstand. Ten zelfden tijde was de driemastbrander van den heer *Theodoraki Bresko* aangekomen en had zich aan het fregat vast gemaakt, doch het fregat werd door bekwaamheid gered, en slechts van achteren een weinig beschadigd. Bovendien verbrandde de mast van den brander, [illegible] *Buti*, en ook die van den heer *Ripino* werd een weinig beschadigd, doch beide zijn reeds weder hersteld.

Ook in deze [illegible] zeegevechten, vocht de Grieksche zeemagt dapper en met geestdrift; maar ook de vijand bood ditmaal, tegen alle verwachting, meer en beter weerstand, dan anders; evenwel heeft hij groot verlies geleden. De Grieksche vloot is, na eene wacht bij Mitijlene te hebben gelaten, den 12. September naar Psara (Ipsara) gezeild, om zich te herstellen, en dan weder terug te keeren, werwaarts derzelver heilige pligt haar roept.

De onzen hebben vernomen, dat de Sultan nog negen andere schepen tot hulp van den *Topal*-pacha zou zenden, en dat de Egijptische vloot met de helft van September dacht uit te loopen.

PETERSBURG, den 17. October.

Uit Tiver wordt den 12. dezer gemeld: Z. M. de Keizer heeft, bij zijne aankomst alhier, door eenen koerier de tijding van den afloop der onderhandelingen te Ackerman ontvangen. De Turksche gevolmagtigden hebben den 6. October het verdrag, dat hun door Rusland was voorgelegd, aangenomen en onderteekend. Volgens het laatste artikel van dit verdrag, zal de bekrachtiging van hetzelve uiterlijk binnen vier weken te Ackerman uitgewisseld worden.

PARYS, den 28. October.

Men verzekert, dat de wetgevende kamers den 13. December aanstaande zullen geopend worden. Onder de ontwerpen van wet, welke men verwacht, behoort er een over de drukpers, ten behoeve van de partij der jezuiten. Het formeel herstel dezer orde zal denkelijk nog niet voorgedragen worden, daar tot dus verre slechts weinig departementale raden kunnen geteld worden, die, ingevolge de aanschrijving aan de prefecten gedaan, den wensch daartoe geuit hebben.

— De politie heeft dezer dagen goedgevonden, geheime agenten met het borstbeeld van *Napoleon* rond te zenden, om degenen, die men denkt dat nog aan hem gehecht zijn, in eenen valstrik te brengen. Een der dagbladen waarschuwt de ingezetenen hier tegen.

— De heer *Appert* is sedert eenen geruimen tijd bezig om de onderscheidene gevangenissen des rijks te bezoeken. Hetgeen hij lofelijks en hetgeen hij berispelijks aantreft, maakt hij in een daartoe bestemd dagblad openbaar, ten einde langs dien weg verbetering in den toestand der gevangenen te bevorderen. Uit het departement der Maas heeft hij eenige schroomelijke misbruiken ontdekt. Zulks heeft den prefekt van dat departement zoodanig geërgerd, dat dezelve hem den toegang tot de gevangenissen heeft laten verbieden, niet alleen, maar in de aanschrijving deswege den heer *Appert* in een vrij ongunstig daglicht heeft gesteld, die, volgens hem, valschelijk voorgaf door den dauphin gezonden te worden. In eenen brief, welke een der dagbladen mededeelt, beklaagt de heer *Appert* zich over het onmenschlievend gedrag van den prefekt, en zegt daarbij, dat het geheel bezijden de waarheid is, dat hij bij zijne bezoeken in de gevangenissen ooit het gezag van den dauphin heeft ingeroepen.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Maandag den 30. October.

Omtrent twee ure plaatst de heer *Reiphins*, president, zich op den voorzittersstoel, om aan de in de zaal tegenwoordige leden aan te kondigen, dat er geen genoegzaam aantal is om te kunnen beraadslagen, dat dus de vergadering niet kan worden geopend; naar men verneemt, hadden naauwelijks 50 leden de presentie-lijst geteekend. Dienvolgens werd de vergadering door den voorzitter geadjourneerd tot aanstaanden Vrijdag ten één ure, en de leden, die niet ver van Brussel wonen, verzocht, om de zitting vooral te komen bijwonen.

BRUSSEL, den 31. October.

Het adres van de Staten-Generaal, in antwoord op 's Konings aanspraak, is heden bekend geworden. Hetzelve volgt hoofdzakelijk die aanspraak. Zie hier eenige gedeelten daarvan:

» Wij vernemen met genoegen, dat er nieuwe onderhandelingen met den Heiligen Stoel over de zaken van de Roomsch Katholijke Eeredienst zullen geopend worden. Wij hopen dat de uitslag daarvan, in overeenstemming met de grondwet, naar den wensch van U. M. en dien der natie zal wezen.

» De Staten-Generaal hopen dat de onheilen (van de heerschende ziekte en van Ostende) verzacht en hersteld zullen kunnen worden door den onderstand waarvan U. M. de uitdeeling aankondigt; en wij vleijen ons, dat krachtdadige middelen in het vervolg rampen, als die van Ostende, zullen kunnen verhoeden.

» De landbouw, de fabrijken, de visscherijen, de handel en de scheepvaart, zijn op geen minderen trap van voorspoed dan in het afgeloopen jaar. Mogten alle die takken van algemeene welvaart bij ons en in alle landen toenemen, door het omhelzen van meer onbekrompene en beter begrepene handelswetten, waartoe ons gouvernement dikwijls den wensch geuit, en zoo veel hetzelve vermogt, het voorbeeld gegeven heeft.

» De Staten-Generaal hebben reeds het ontwerp van wet omtrent de organisatie der schutterijen ontvangen; zij houden zich onledig met het onderzoek van dien maatregel, met al den ijver en aandacht, welke het gewigt daarvan vereischt.

» De Staten-Generaal geven zich met het volste vertrouwen over aan de door U. M. hun gegevene hoop der spoedig aanstaande organisatie der regterlijke magt. Dezelve was steeds een hunner vurigste wenschen. De natie verlangt haar zeer *en zou die niet dan met leedwezen uitgesteld zien*; het beheer der justitie is inderdaad de voornaamste grondslag der maatschappelijke orde en hare volstandigste *behoefte*. Het zij ons vergund, Sire, ons met U. M. te vleijen, dat een ontwerp van wet over de regterlijke organisatie, gewijzigd naar de aanmerkingen op een vroeger ontwerp ontstaan, en geschikt om de ongelegenheden, van eenen provisionelen toestand onafscheidelijk, te doen ophouden, ons in de tegenwoordige sessie zal aangeboden worden; hetzelve zal het onderwerp onzer ernstige en meest gezette overwegingen uitmaken."

— In een der laatste committees-generaal der Tweede Kamer, is besloten, dat de memorie van den heer *Fockema*, gedeputeerde van Vriesland, handelende over de begrootingen van den Staat, in de beide talen zal worden gedrukt en aan de leden rondgedeeld. Men verzekert, dat deze memorie zeer belangrijk is; men zegt, dat daarin wordt beoogd, dat deze belangrijke stukken niet in die orde waren opgemaakt, welke men er in meende te moeten vinden en waarvoor zij vatbaar waren. Deze memorie zoude, naar men zegt, (daar zij veel licht verspreidt over de berekeningen in vorige begrootingen) geschikt zijn, om het budget voor 1827 beter te kunnen beoordeelen.

— Het *collegium philosophicum* te Leuven telt dit jaar nagenoeg 700 kweekelingen. Dit gesticht zal door middel van stoom verwarmd worden. Den heer ingenieur *Vijfquin* is met de bezorging daarvan belast.

ZWOLLE, den 30. October.

Volgens officiele berigten, blijft de heerschende ziekte in het kwartier van Vollenhove, hoezeer niet verergerende, echter voortduren; het aantal der zieken te Blokzijl, is nog niet verminderd; er zijn aldaar in de afgeloopene week zeven personen gestorven.

In de gemeente Kuinre en Blankenham, te zamen bestaande uit eene bevolking van ongeveer 1100 zielen, bevinden zich 468 zieken, en zijn aldaar, van den 1. tot den 27. dezer maand, veertien personen overleden.

UTRECHT, den 31. October.

Het volgende is een uittreksel uit eenen particulieren brief van Caracas, in date den 30. Augustus:

» Volgens berigten uit Columbia, zullen de verschillen tusschen *Paez* en het bestuur van Bogota weldra in der minne worden vereffend; intusschen is het ook waar, dat de ingezetenen van Maracaibo, hoofdstad van het departement Zulia, naar de herziening der Constitutie van Columbia verlangen en verzocht hebben aan het gouvernement, dat de tijd daartoe in dezelve bepaald, zoude vervroegd worden; al hetwelk geheel stil en rustig is toegegaan, zonder de minste daad van oproerigheid of ontkenning van het tegenwoordig oppergezag.”

Voorts wordt in dien brief gezegd:

» Over de goudmijn of liever de goudplaatsen van Aruba valt weinig meer te zeggen, dan dat men voortgaat met de opdelving met een derde minder van het volk, hetwelk in den beginne aan het werk was gesteld, en dat men nog al gestadig goud in kleine stukjes vindt op meer dan eene plaats in zoogenaamde waijen, bergengten, doch niet veel en in verre na niet in die hoeveelheid als bij den aanvang der werkzaamheden in Julij 1824 en eenigen tijd daarna. Trouwens geloof ik voor mij, dat er nog veel goud in Aruba zit, wel verspreid, maar vindbaar als men met ernst en bekwame lieden, die het mijnwerk verstaan, er zich op toelegt om het te zoeken, door doelmatiglijk op de plaatsen, alwaar men dat kostbaar metaal heeft aangetroffen en nog vermoeden kan te zullen kunnen aantreffen, [illegible] zal behooren te geschieden, [illegible] de zaak in twijfel te laten. — Omtrent de wezenlijke *mijn*, die in het gepasseerde jaar zoude ontdekt zijn, schijnt het dat men zich daarin voor te leur gesteld moet houden, na eenige proeven en ingravingen van den grond, die in Augustus 1825 gedaan zijn, toen de generaal *Krayenhoff* zich aldaar bevond; doch dat die proeven en ingravingen een beslissend resultaat opleveren voor, het niet bestaan eener wezenlijke mijn of van goudaders ter bedoelder plaatse, genaamd Hadicorari, geloof ik voor mij niet, zoo dat, naar mijn inzien, meer moet gedaan worden, voor dat men de zaak zoude behooren op te geven; want er wordt veel meer vereischt dan wat reeds gedaan is, om over het bestaan eener *mijn* te beslissen.

ARNHEM, den 31. October.

Men heeft de aanmerking gemaakt, dat er nog nooit een meer uitloopend en verschillend verslag wegens het verhandelde in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in de dagbladen, is medegedeeld, dan men er thans in aantreft, zoo dat men zich vraagt: wat is waar? wat moet men gelooven? of is het onverschillig voor de natie te weten wat hare vertegenwoordigers verrigten en welke de mededeelingen zijn, die zij van het gouvernement ontvangen? Daar men dit laatste toch wel niet zal willen beweren, en de natie met aandacht de oogen gevestigd houdt op de handelingen van hare representanten, hebben wij het van onzen pligt geacht, in het belang der waarheid, hieromtrent eenige ophelderingen te geven, op welker naauwkeurigheid men kan staat maken.

Van de eerste zitting af aan, heerscht reeds de grootste tegenstrijdigheid in onderscheiden dagbladen. Sommigen zeggen dat de vergadering, welke de Tweede Kamer Dingsdag den 17. dezer hield, uit een genoegzaam aantal leden bestond om te kunnen beraadslagen, om te kunnen worden geopend. (De opening kon niet plaats hebben zoo er geen genoegzaam aantal leden tegenwoordig was om te kunnen beraadslagen). De heer *Sandberg*, die den voorzittersstoel bekleedde, kondigde ook in der daad aan de vergadering aan, dat 41 leden de presentie-lijst geteekend hadden en dat er derhalve een genoegzaam aantal tegenwoordig was voor de opening der zitting; hij voegde er nog bij, dat 38 leden tot dat einde toereikende zouden zijn. Dit is eene *daadzaak* die onloochenbaar is: 41 gedeputeerden zijn daar, om dezelve te kunnen getuigen. Schrijver dezes was in die zitting tegenwoordig, hij heeft zeer duidelijk, in de *beide* talen, den heer *Sandberg* hooren zeggen hetgeen voormeld is. Hij heeft vervolgens gezien, dat ook de *Constitutionnel des Pays-Bas* dezelfde daadzaak op dezelfde wijze voordraagt, als zij in der daad heeft plaats gehad.

Intusschen leest men in andere Couranten, met name het *Journal de Bruxelles* en de *Staats-Courant*, dat de heer *Sandberg* de zitting geopend heeft, niettegenstaande er geen genoegzaam aantal leden tegenwoordig was, om te kunnen beraadslagen. Dit is ten minste de zin van hetgeen men daar aantreft. De vraag is derhalve:

1.) Wat heeft de heer *Sandberg* gezegd? — Hij heeft gezegd, dat er een genoegzaam getal leden tegenwoordig was, dat 38 reeds toereikende zouden zijn, volgens de grondwet, (art. 101) en dat er 41 de lijst van tegenwoordigheid hadden geteekend. Dienvolgens verklaarde hij de vergadering geopend.

2.) Kon de heer *Sandberg* anders handelen dan hij gehandeld heeft? — Neen, hij moest wel de zitting openen, omdat meer dan de helft der leden, waaruit op dat tijdstip de kamer bestond, tegenwoordig was: dit was grondwettig; dit was overeenkomstig art. 101 van onze staatsregeling, hetwelk bepaalt, dat » geene der beide kamers eenige zaak vermo» gen te beslissen, zoo niet meer dan de helft van hare leden tegenwoordig » is.” Men zou er tegen op zijn gekomen, zoo men in de vergadering begrepen had, dat 41 leden niet genoegzaam waren om te beraadslagen, of, zoo als de grondwet zegt, om eene zaak te beslissen; doch geen der leden heeft dienaangaande eenige bedenking geopperd; elk was overtuigd, dat daarin niets strijdigs tegen de grondwet was; dat 56 leden vereischt worden om te kunnen beraadslagen, wanneer de kamer uit drie derden is zamengesteld, maar dat 38 leden genoegzaam zijn, als zij is zamengesteld uit de twee oude derden, zoo lang het nieuwe derde nog geene zitting heeft genomen; geen der leden heeft daaraan getwijfeld.

Het blijkt derhalve, zelfs uit den aard der zake, dat men niet kon zeggen, dat de kamer niet in genoegzamen getale zoude zijn geweest; onnaauwkeurig is dus hetgeen men dienaangaande leest, zoo in het *Journal de Bruxelles*, als in de *Staats-Courant*. Had men slechts een weinig nagedacht, men had zoo iets niet op het papier kunnen zetten. Is dan het onderzoek van de geloofsbrieven der nieuwe leden niet eene beraadslaging? Ontstaan daaruit niet zelfs discussien, en wordt dat onderzoek niet door eene *beslissing* der kamer achtervolgd?

Die beraadslaging nu heeft plaats gehad met 41 tegenwoordig zijnde leden: zij is grondwettig, ook volgens het gevoelen dier leden, welke er deel aan hebben genomen; maar volgens de *Staats-Courant* en het *Journal de Bruxelles*, zoude zij niet grondwettig zijn, want daarin leest men: dat » het getal van 41 leden *niet toereikende* zijnde om de beraad» slagingen te openen, de [illegible] benoemt, ten einde *de* » *bewijsstukken* (?) der verkiezingen van de nieuw gekozen leden te on» derzoeken.”

Doordrongen van het denkbeeld dat er 56 leden *altijd* tegenwoordig moeten zijn om te kunnen beraadslagen, en dit niet kunnende overeenbrengen met de beraadslaging welke werkelijk heeft plaats gehad, van 41 leden, over het toelaten der nieuwe gedeputeerden, begaan de beide genoemde dagbladen een *tweeden misslag*. » Gedurende de afwezigheid der » commissien, zoo leest men in de Staats-Courant, verscheiden leden in » de vergadering gekomen zijnde, zoo bevindt dezelve zich in toereikend » getal om te delibereren en besluit tot de toelating der leden, wier ge» loofsbrieven onderzocht zijn.” — Dit alles is verkeerd. Daar zijn geene 15 oude leden gedurende de afwezigheid der commissien in de zaal gekomen, om het getal van 56 uit te maken; neen, de 41 leden die tegenwoordig waren, en bij welke misschien een of twee zich nog gevoegd kunnen hebben, hebben over die toelating beraadslaagd, en zij hebben dit met alle regt en volgens de grondwet kunnen doen.

Wij bepalen ons, voor dit oogenblik, tot de eerste zitting; de tweede biedt ons geene mindere stof tot aanmerkingen aan; wij zullen dit in een volgend nommer mededeelen.

— Van den 1. November.

Wij vernemen uit Vriesland, dat de sterfte in de maand October, die der vorige op de meeste plaatsen, en wel voornamelijk op het Heerenveen, te Sneek, in Doniawerstal, Haskerland, Schoterland en in de lage streken van Westellingwerf merkelijk overtroffen heeft. Men meent echter eenige goede uitwerking van het ruwe weder, dat men thans heeft, te kunnen bespeuren; dan de tijd is nog te kort, om daaromtrent iets met zekerheid te kunnen zeggen.

Mengelwerk.

GRIEKENLAND,

SEDERT DEN VAL VAN KONSTANTINOPEL TOT OP ONZEN TYD.

Vele jaren kostte het den Turken eer zij meester van geheel Griekenland waren. Een groot aantal eilanden en landstreken waren reeds, vóór de muzelmansche verovering, het keizerrijk ontweldigd, namelijk door de *Venetianen* en *Genuezen*, en werden tegen de nieuwe veroveraars verdedigd. Gedurende den ganschen tijd, dat de Turken tegen de Christenen, die meester van eenig deel van Griekenland waren, strijden, ziet men steeds Grieken in de gelederen der vijanden van de halve maan, die wat van den Vaderlandschen bodem rest, tegen dezelven [illegible] diging verdedigen. Hier vindt men de ware vertegenwoordigers van den Griekschen naam, en geen twijfel of het overige deel des volks, hoezeer in slavernij onder het zwaard bukkende, was [illegible] harte eens met de ondernemingen der verdedigers [illegible]; zijne oude herinneringen en al wat tot herrijzing [illegible] sterker aanklevende, naar mate men het dieper vergunde, [illegible] zich dit volk door de verbeelding eene soort van nationaal [illegible] zich dus naar [illegible], verplaatsende, vond de oorden, waar men deszelfs tirannen [illegible] verwachtingen. Laat het tevens voedsel voor zijnen [illegible] tegen de uitbreiding der Ottomanische heerschappij [illegible] het nog gespaarde [illegible]

Mahomet ging nogtans voort in zijne veroveringen; de schrik vloog voor hem uit, en de steden onderwierpen zich eer zij belegerd werden. Een Griek van dien tijd vergelijkt de inwoners van *Morea* met eene kudde schapen, zonder herder en wachter, ter prooi aan de woede van eene bende wolven. Als zich ergens een onversaagd opperhoofd vertoonde, streed hij met vrucht tegen de Turken. Een Paleoloog, in eene kleine fortres bij *Patras*, hield hunne armee bijna een jaar tegen en verwierf vrijen aftogt naar Venetiaanschen bodem.

Een ernstigere tegenstand, waarop geheel Griekenland het oog gevestigd hield, was die van SCANDER-BEG, in *Opper-Albanie*. Deze groote man vermoeide gedurende meer dan twintig jaren alle Turksche legers. Na den dood van SCANDER-BEG, gordden de Venetianen het zwaard aan. De inwoners van *Morea* ontvingen hen met open armen en werkten met kracht aan de herstelling van den muur op de landengte van *Korinthe*. Te gelijker tijd bragt een jonge Griek de stad *Sparta* in opstand, en een ander drong naar de stad *Korinthe* door, welker inwoners hij hoopte te zullen winnen. Dan, *Venetie* aan hare eigene krachten overgelaten, moest den strijd tegen de Turken in *Morea* opgeven.

Bij den aanval van MAHOMET op het eiland *Negroponte*, boden de bewoners onverschrokken tegenstand; Grieksche vrouwen streden op de

wallen, en men vond er verscheidene onder de gesneuvelden.

Na de vermeestering van dat eiland, treedt *Venetie* weder op. Er wordt eene Grieksche militie in *Morea* opgerigt, waaraan dezelfde rang als aan de Venetiaansche troepen wordt gegeven. Niet zonder de hulp der Grieken veroverden de Venetianen het eiland *Cyprus*. Ook zijn het Grieken, die *Lepante* tegen den Pacha van *Romanie* verdedigen.

De Venetianen maken vrede met MAHOMET. *Rhodes* wordt door de Ottomannen aangevallen. De heldhaftige verdediging der ridders van St Jan van Jeruzalem, die dit eiland toen bezaten, is bekend. Grieksche militie streed in hunne gelederen.

Na den dood van MAHOMET, was de Turksche heerschappij in Europa gevestigd, en de slavernij der Grieken voltooid. Niet overal echter. In Griekenland zag men toen twee zeer verschillende volken: het eene in de vlakten, slaven, maar alle hoedanigheden des verstands behoudende, welke in de slavernij kunnen bestaan; het andere, op de bergen en steilten, een barbaarsch, woest volk, maar onverwinlijke geestkracht bezittende. De laatsten hielden niet op, voor hunne onafhankelijkheid te strijden, en de anderen niet, dezelve te wenschen en te hopen. Een derde volk vormde zich uit de zeelieden en de eilanders, en had, met de bergbewoners, den voornaamsten invloed op de gebeurtenissen van *Griekenland*.

Op het einde der vijftiende eeuw, gaf KAREL VIII. te verstaan, dat hij het Oosten wilde verlossen. De Grieken raakten in beweging; men verzamelde wapens; afgezanten kwamen bij de Venetianen en Franschen; en toen BAJAZET den oorlog tegen de Venetianen hervattede, streden de Grieken onder de troepen der republiek en verdreven de Turken van *Napoli di Romania*.

Toen SOLIMAN *Rhodes* wilde verpletteren, vindt men weder Grieken onder de verdedigers. Denzelfden moed toonden de bewoners van *Corfu*, toen SOLIMAN hetzelve met eene sterke zeemagt kwam aanvallen.

Destijds had het Turksche rijk zijn hoogste standpunt bereikt. Alles bukte voor de wapenen van SOLIMAN. *Venetie* was uitgeput en gedurende vele jaren zagen de overwonnelingen niets meer van dien tegenstand, welke een steunpunt van hunne wenschen uitmaakte en hunne hoop bleef voeden. Toen werd de invloed van de geestelijkheid vooral heilzaam, en zonder haar zou waarschijnlijk de volksgeest onder het gewigt der armoede, der verdrukking en der onkunde geheel uitgedoofd zijn. Voor die zoo verspreide natie, welke overal met hare veroveraars vermengd was, bestond eene onzigtbare magt, welke zich van *Klein-Azie* tot de eilanden nabij *Venetie* uitstrekte, namelijk eene soort van burgerlijke en kerkelijke politie, door de bisschoppen uitgeoefend wordende en afhankelijk van den patriarch te *Konstantinopel*.

Onder SELIM, opvolger van SOLIMAN, breidde zich de Turksche heerschappij nog meer uit. Maar eerlang naderde dit rijk het tijdstip van deszelfs verval, dat sedert niet opgehouden heeft. *Europa* intusschen ging in beschaving en verlichting snel vooruit. In den toestand der Grieken kwam nu ook verandering. Zij bleven altijd slaven, maar werden nuttig en spoedig noodzakelijk. SOLIMAN had hen reeds bij voorkeur op de vloten gebruikt. En terwijl de Turken zich meer en meer aan hunne woeste weekheid overgaven, ontwikkelde zich bij de Grieken dagelijks meer nijverheid. Hunne betrekkingen met *Europa* werden menigvuldig. Zij lieten hunne zonen in de Europische talen onderwijzen en bij den divan in dienst stellen. Menigeen onderscheidde zich in kunsten en wetenschappen. Die kundigheden waren wel is waar het eigendom van enkele mannen; maar de vrucht daarvan werd echter ook eenigzins bij het volk merkbaar. Men kan zulks opmaken uit deze merkwaardige bijzonderheid, dat omtrent de helft der zeventiende eeuw de onderlinge leerwijze te *Athene* reeds ingevoerd werd.

De verdrukking werd ook eenigzins minder. Verscheidene steden verkregen vrijregten, waaruit de Grieken voordeel trokken. Sinds het jaar 1656 werd ook niet meer het vroegere offer van het vijfde deel der mannelijke kinderen gebragt, om tot mahomedanen gemaakt, en bij de janitsaren ingelijfd te worden.

Griekenland was dus reeds eenigzins aan het opgaan, toen *Duitschland*, na van de godsdienst-oorlogen bevrijd te zijn, eindelijk dacht aan het beschutten der grenzen tegen de invallen der *Turken*. De behaalde overwinningen toonden ten duidelijkste het verval der laatsten. Zulks bleef bij de *Grieken* niet onopgemerkt, de hoop herleefde, en hoe meer het Turksche rijk verviel, hoe meer dezelve toenam.

Hier opent zich het derde tijdvak der geschiedenis van de *Grieken*. In het eerste, tot SOLIMAN en SELIM, werden zij opgewakkerd door menigvuldigen tegenstand. In het tweede, ziet men het volk onder het juk nedergebogen, maar toch nog steeds eenige kiem van leven behoudende. In het derde, wordt door eene reeks van gunstige gebeurtenissen aan die kiem groote wasdom gegeven.

Onder deze gunstige gebeurtenissen bekleedt eene eerste plaats de stichting der Russische magt door de genie van PETER I. Hieruit ontstonden nieuwe verwachtingen bij de *Grieken*. Men bespeurde overhelling van dezen Czaar, om zich ten koste van *Turkije* te vergrooten, en dacht dat hij de *Grieken*, en de diensten, welke hij er van kon trekken, niet zou vergeten.

PETER mogt zijne ontwerpen niet volvoeren; maar gaf ze ten erfdeel aan zijne opvolgers. *Griekenland* besefte zulks en had sinds steeds het oog op *Rusland* gevestigd. Middelerwijl herinnerden de krijgshaftige stammen van bergbewoners in *Epirus* en *Thessalie* hunne onderdrukte landgenooten, dat er nog vrije en onafhankelijke *Grieken* waren. Vooral in de achttiende eeuw werden die stammen van belang, bijzonder de *Armatolen* en *Klephten*, van welke de eersten wel aanvankelijk ten behoeve der *Turken* tegen de laatsten dienden, doch later vervolgd wordende, zich met deze genoegzaam vereenigden.

Met de achttiende eeuw ging het Grieksche volk vooruit. *Fanarioten* waren tot hospodars van *Walachije* benoemd, en die waardigheid werd sinds als 't ware een familie-regt. KONSTANTYN MAUROCORDATO verkreeg het oppergezag in *Moldavie*, maakte daar goede wetten, verlevendigde de studie onder de Grieksche geestelijkheid, liet een groot aantal jonge landgenooten onderwijzen en legde eene rijke bibliotheek in de hoofdstad van zijn vorstendom aan.

Langzamerhand drong de bedrijvigheid in alle standen door. Onder de eilanders, ging de een naar *Konstantinopel* bij de rijken van het Fanar of bij handelshuizen van *Smirna* dienen; anderen, meer ondernemend, begonnen de geheele Middellandsche Zee te bevaren, en namen de zaken van de Turksche burgers, gelijk de *Fanarioten* die der vizieren, waar. Het overwonnen, behendige, buigzame en nijvere volk had weinig noodig, scheen onmerkbaar onder de harde bescherming zijner meesters te wassen en te verrijzen. De *Grieken* waren overal, mengden zich in alles, en de *Turken*, die hen met smaad overlaadden, konden hen niet meer missen.

Wat moest er van *Griekenland*, bij dien aanhoudenden en snellen voortgang zonder schokken, worden? Door eigene kracht verwijderde het zich, ja, meer en meer van den staat van verdrukking; maar zou het aldus van zelve en zonder strijd tot volledige onafhankelijkheid geraakt zijn? Dit is niet waarschijnlijk; de Turken konden hunne prooi niet loslaten. Alles wat derhalve Griekenland te wenschen overig bleef, was dat de ure van den strijd niet mogt komen vóór hetzelve sterkte genoeg had, opdat de worsteling niet te ongelijk mogt wezen. Zijn de omstandigheden gunstig voor *Griekenland* geweest? Dat zullen wij nader zien. Hoe het zij, van de *Grieken* hing de keus des oogenbliks niet af, noch in onze dagen, noch in de achttiende eeuw, welke wij nu beschouwen.

KATHARINA had den Russischen troon beklommen. De jonge en ondernemende gunstelingen, die haar door den moord van haren gemaal kroonden, zagen overal met gretige blikken naar veroveringen en nieuwe ondernemingen om; en hunne regentes zelf wenschte zeer door eenigen bijzonderen roem de misdaad, bij de troonbeklimming gepleegd, te bedekken. Hier vindt men de aanleiding tot den eersten opstand, die *Griekenland* zoo veel bloeds kostte. De Russische hulp schoot te kort; *Morea* werd bijna geheel vernield: de christen-bevolking, op meer dan twee honderd duizend begroot, smolt tot een vijfde in; de slavernij breidde zich in vele oorden uit en werd overal drukkender. Dan de nieuwe wreedheden der *Turken* gaven nieuw vuur aan den wensch naar bevrijding, en ieder vrijwillig verdrag tusschen de overwonnelingen en de overwinnaars werd onmogelijk. Daarbij, *Griekenland* had deszelfs krachten beproefd, was bezweken, maar had gestreden, en niet zonder eenigen roem. Men kwam dus weder onder het juk; maar zonder de hoop van het later te verbreken op te geven.

ALI-PACHA kwam op het tooneel en bragt de zwakheid der Porte nader aan het licht. Van eenen anderen kant bragten zijne wreedheden de *Klephten* en *Armatolen* tot wanhoop. Hij legde den grond tot een ontzettenden weerstand. Bij zijnen oorlog met de *Sulioten*, eindelijk, bleek de heldhaftigheid dezer bergbewoners, wier bloedige vernieling roemrijk bewees, dat er nog in *Griekenland* mannenmoed bestond, die den dood boven de slavernij verkoos.

Wijders werd de gezindheid tot opstand bij de *Grieken* door *Rusland* steeds onderhouden, hetzij door het stelsel van bescherming ten hunnen opzigte, hetzij door heimelijke aanporringen. Bij een handeltraktaat tusschen *Rusland* en de Porte, werd ten behoeve der bewoners van den Archipel bedongen, dat zij de Russische vlag zouden mogen ophijschen. Van toen af verkreeg de handel en zeevaart dien snellen wasdom, die door andere omstandigheden nog begunstigd werd en zoo grooten invloed op de tegenwoordige omwenteling had.

Bij deze beweging bleef het onderwijs niet stilstaan. De jonge *Grieken*, die bij de laatste verwoesting van *Morea* het land verlaten hadden, maakten zich de Europische talen en wetenschappen eigen.

De groote gebeurtenissen der Fransche omwenteling bevorderden almede den Griekschen opstand. Het verloop of de stremming van den ouden handel begunstigde hunne nijverheid. Uit *Griekenland* en den Archipel kwam men in Frankrijk koren brengen, en de Grieksche kooplieden en reeders voeren daarbij wel. Tevens werden er nieuwe denkbeelden van vrijheid in *Griekenland* verspreid.

De gebeurtenissen van *Europa* sedert den vrede van Tilsit tot het jaar 1814 hadden slechts zijdelings invloed op *Griekenland*; maar dezelve was bijzonder voordeelig. De Engelsche handel van een gedeelte des vasten lands en de Fransche schepen van de zee uitgesloten zijnde, wonnen de Grieksche reeders nieuw veld. Zij kregen schier den geheelen Levantschen handel van *Marseille* in handen; en beurtelings onder Russische of Turksche vlag varende, kwamen zij in alle havens van *Europa* handel drijven. Van daar grooten en schielijken rijkdom, en met denzelven nieuwe behoefte aan onafhankelijkheid. De *Grieken* werden de factoren van de gansche Middellandsche Zee en handelden tot op *New-York* en *Washington*.

Het jaar 1814 en de groote omwenteling van Europa troffen de Grieken aan in eenen staat van toenemende kracht en onverdragelijke onderdrukking. Zij vonden in die verandering nieuwen grond tot hoop. De vaan van het heilige verbond scheen hun een voorbode van hunne bevrijding. De verhalen van de *Moscovische* magt en de grootmoedigheid van ALEXANDER gingen van mond tot mond, als zoo vele gelukkige voorteekenen, welke aan de vroegere verwachtingen, door de priesters en bisschoppen gevoed, beantwoordden. Men vierde missen voor de zege van de Grieksche godsdienst. De landlieden van *Morea* wisten, dat een *Griek* der eilanden, hun landgenoot, de vertrouweling van den grooten Keizer van *Rusland* was. Alstoen werd, op hoogeren wenk, het Grieksche genootschap, onder den naam van *Etairie* bekend, opgerigt. De aanzienlijkste *Grieken*, zelfs vreemde staatsgezanten, werden leden van dit geheime genootschap. Deszelfs doel was de verspreiding van kundigheden onder de *Grieken*. De ijver voor de godsdienst nam tevens met die voor de letteren toe; en de heilige boeken werden de grond eener Vaderlandsmin, welke men onbeschroomd beleed.

Tevens bleef het zeewezen, dat beginsel van hun nieuw leven, in eenen bloeistaat, nadat door den vrede de zee voor alle volken vrij was geworden. *Hydra* vooral, *Hydra*, de zeevesting van *Griekenland*, nam dagelijks in wasdom toe. De onversaagde zeelieden, die van daar en van de naburige klippen over de wateren stevenden, verborgen hunne verachting voor de woeste onkunde der *Turken* niet meer; zij schenen hen door de snelheid hunner zeilen en de vlugheid hunner bewegingen uit te dagen. Op zee zeiden zij: »Wij zijn vrij!" en in de oorden van *Griekenland*, welke zij met hunne ligte vaartuigen bezochten, verspreidden zij door hunne tegenwoordigheid dezelfde gevoelens, denzelfden haat tegen de onderdrukking en den naijver voor hun fier en vrij leven.

Niets bewijst beter dan de geschiedenis van *Parga* hoe diep de haat tegen het juk geworteld was. Die stad, welke tot de zeven eilanden behoorde, werd, gelijk men weet, door het Engelsche ministerie schandelijk aan ALI-PACHA verkocht. De ongelukkige Parganoten, wien men de keuze gelaten had, om naakt en bloot te verhuizen, verlieten werkelijk hun land, niet wetende waarheen te vlugten, en genoodzaakt om eene schuilplaats op *Corfu* te zoeken, in het wingewest des volks, dat aldus hun vaderland verkocht had. Dan vóór hetzelve te verlaten, wilden zij echter het gebeente hunner vaderen door de tegenwoordigheid der *Turken* niet laten ontheiligen; zij openden de graven, verzamelden die treurige overblijfsels, verbrandden dezelve op het marktplein, en voerden de heilige asch, als het dierbaarst aandenken van hun vaderland, met zich mede.

Eenige jaren na den verkoop van *Parga*, ging van *Corfu* de aanmoediging uit, om van *Griekenland* eenen vrijen en bondgenootschappelijken staat te maken.

Het lijden des volks drong hetzelve steeds, om het oogenblik zijner bevrijding te verhaasten. De opstand begon. Beschaving aan de eene zijde, barbaarsheid aan de andere, godsdienstige geestdrift, de verkregene nieuwe denkbeelden, rijkdom en armoede, waren daartoe zoo vele prikkels. Allen wilden het juk afgeschud hebben, de matroos even zeer als de koopman, de priester, de hoogepriester, en zelfs de prins van het Fanar, die in zijn paleis den stok en de koord niet ontging.

Men zoeke dus geene overeenkomst tusschen de onmagtige en vlugtige omwentelingen van *Napels* en *Piemont*, en de doordringende, volhardende omwenteling van *Griekenland*. De gelijktijdigheid kan sommigen misleiden; maar de oorzaken zijn even verschillend als de duurzaamheid. De zoo regtvaardige, zoo noodzakelijke beweging in *Griekenland*, waar-

toe steeds alles geneigd was, kwam eindelijk even als alle onvermijdelijke dingen, zoodra de eerste drang plaats had; en die drang kwam van de *Turken* en van *Rusland*. De opstand van ALI-PACHA in *Epirus*, de tegenwoordigheid van IPSILANTI in *Moldavie*, zeiden eindelijk tot de *Grieken*: het is tijd om te beginnen."

Dit overzigt der geschiedenis van *Griekenland*, getrokken uit het werk van den heer VILLEMAIN, legt daadzakelijk voor oogen, en bewijst op het onwederlegelijkst, dat de *Grieken* derzelver slavernij nooit hebben aangenomen; dat zij, van tijd tot tijd, zich slechts hebben stil gehouden, om, bij de eerste gelegenheid, den strijd te hervatten; dat derzelver stilzitten dus niet anders was dan een wapenstilstand; dat de strijd, dien zij nu voeren, is eene voortzetting van denzelfden strijd, welke, sedert de verovering van *Konstantinopel* door de *Turken*, steeds gevoerd is; en dat alzoo die staatkundigen, welke verkiezen, de *Grieken* te doen voorkomen, als in opstand tegen derzelver souverein, verraden *of* eene schandelijke onbekendheid met de geschiedenis, *of* eene verregaande kwade trouw.

ARNHEM, den 1. November.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 1. Nov. 0 El. 4 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D.
Den 2. dito. 0 El. 4 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D.

Heden overleed alhier, in den ouderdom van 68 jaren, Vrouwe **CLEMPIA MARIA LACOUDRE**, Weduwe wijlen den Wel Eerwaarden Heer Evrard Jan Post, in leven Predikant bij de Gereformeerde Gemeente te *Arnhem*.

AMSTERDAM, den 27. October 1826.

WILLEM STAATS EVERS.
ABRAHAM RYKE.
Executeuren Testamentair.

---

§ § § De Notaris DE KRUYFF, te *Brummen*, is voornemens, om in het Logement *het Kromhout* aldaar, op Woensdag den 20. November 1826, des namiddags om 2 uren, en 14 dagen daarna, zijnde den 6. December eerstkomende, ter zelfder uur, finaal te verkoopen:

Eene PAPIERFABRIEK, *het Klooster* genaamd, bestaande in eene door het Water gedreven wordende vijf Hamerbaks PAPIERMOLEN, waarin eene extra beste WEYEROL, voorts annex WOONHUIS, HANG- en BOUWSCHUUR, HOF, BOUW- en WEILAND, benevens nog, die afzonderlijk geveild wordende stukken BOUW- en WEILAND, te zamen groot ongeveer 5 Bunders, staande en gelegen te *Eerbeek*, in de Gemeente *Brummen*.

Voorts nog een onverdeeld vierde gedeelte in eene PAPIERFABRIEK, *de Goldenhoofsche Molen* genaamd, bestaande in eene vijf Hamerbaks PAPIERMOLEN, met WEYEROL, WOONHUIS, ACHTERHUIS, SCHUUR, TUIN en een stuk BOUWLAND, alsmede een achtste gedeelte van eene WEIDE, te zamen groot ongeveer 1 Bunder en 30 Roeden, almede onder *Eerbeek* gelegen.

Waaromtrent nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris, alwaar de bewijzen van eigendom en veil-conditien acht dagen voor de veiling voor een ieder ter lezing zullen liggen.

DEFINITIVE TOEWIJZING VAN DE HEERLIJKHEID JAARSVELD.

De Finale Verkoop en Definitive Toewijzing van de Hooge en Vrije HEERLIJKHEID *JAARSVELD*, gelegen in den *Loopikerwaard*, aan de Rivier *de Lek*, in de Provincie *Utrecht*, met derzelver REGTEN en GEREGTIGHEDEN, HEERENHUIZING, TUINMANSHUIS, KOETSHUIS, BOUWWONING, ARBEIDERSWONINGEN, BOOMGAARDEN, GRIENDEN, WEI- en HOOILANDEN, en verdere daarbij behoorende GOEDEREN, waarvan de Veiling geschied is op den 23. October laatstleden, zal plaats hebben op aanstaanden Maandag den 6. November 1826, des voormiddags ten elf ure, in het Logement *het Hof van Holland*, te *Dordrecht*, ten overstaan van den Notaris *SCHULTZ VAN HAEGEN*, residerende binnen gemelde stad, alles op zoodanigen voet als bij gedrukte Billetten is bekend gemaakt.

HOUT-VERKOOPING.

Op den 20. November 1826, van eene mooije partij BEUKEN-, ESSEN- en KERSSEN-BOOMEN, welke des morgens ten 12 ure op de Heerlijkheid *Mariënwaard* bij *Beerdam* publiek zullen verkocht worden. Opgemelde Boomen, welke zeer goed voor werkhout geschikt zijn, staan aan de Rivier *de Linge*, waardoor het vervoer zeer gemakkelijk is, kunnende dezelve ook, des verkiezende, voor eenen geringen prijs tot *Gorinchem* bezorgd worden.

§ § § UIT DE HAND TE KOOP: een Hecht en Sterk HUIS, staande binnen *Arnhem*, in de *Bakkerstraat*, A. No. 90; voorzien van onderscheiden BOVEN- en BENEDENKAMERS, ruime ZOLDER, OPEN PLAATS en verdere GEMAKKEN, waarin sedert meer dan 30 jaren eene Affaire van Tapijten, Matten, Witwerkers, en andere Houtwaren, Borstelwerk enz. met het beste gevolg is uitgeoefend en nog wordt voortgezet; en zulks, hetzij afzonderlijk, hetzij, en wel bij voorkeur, met overneming van gemelde Affaire. Te bevragen bij den Prokureur *A. BOONZAIER*, *Az.* te *Arnhem*.

UITVERKOOP VAN MANUFACTUREN.

De Ondergeteekende verwittigt het geëerde Publiek, dat hij het weder openstellen van zijn depôt, aan de Groote Markt No. 38 te *Nijmegen*, om in het Klein te verkoopen, heeft voorgenomen, om van nu af aan tot den laatsten van deze maand November, al de eerst opgedane voorraad op te ruimen met een rabat van een TIENDE GEDEELTE of 10 CENTS VAN DEN GULDEN, beneden de reeds buitengemeen lage prijzen, welke aan ieder artikel naar evenredigheid gemerkt zijn.

Deze goederen bestaan uit een ruim assortiment gedrukte en gekleurde Katoenen, allerhande witte Katoenen Goederen, als: Linnens, Diemitten, Kepers, Molton, Piqué, Haarlemmer-Streep, Neteldoeken enz., eene schoone sortering van echte Engelsche Flanellen, zoo effen als gekeperd, Meubel-Chitsen, Merinos en Moreens, Mantel-Lakens en Baaijen, velerlei soorten van Heeren-, Dames- en Kinder-, witte en gekleurde Lamswollen Kousen en Onderbroeken, Zijden Vesten en andere artikelen.

J. NOBLE.

NB. *Aan de aanvragen om stalen, door Familien buiten Nijmegen woonachtig, zal men zoo veel doenlijk voldoen, mits deze worden afgehaald.*

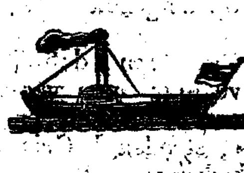
§ § § Bij den Tuinman *ANT. PETERS*, op de *Groote Markt* te *Arnhem*, zijn te bekomen alle soorten van RIETMATTEN, ook die welke gebruikt worden op de Steen-ovens. Een en ander tot zeer civiele prijzen.

POSTWAGEN-BERIGT.

De Ondergeteekende berigt het geëerde Publiek, Reizigers en Koophandel, dat, te beginnen met Primo November 1826, zijne DILIGENCE van *Amsterdam* over *Utrecht*, *Wageningen* en *Arnhem* naar *Zutphen*, en van *Wageningen* naar *Nijmegen* vice versa, op verzoek van de Heeren *POORTERS* en *DE COSTER*, in het *Wapen van Amsterdam*, op het *Rusland* te *Amsterdam*, niet meer aan hun Logement zal afrijden, maar dat deze DILIGENCE, bij minnelijke overeenkomst, van dit tijdstip af, zal Afrijden en Aankomen bij den Heer *C. VAN DER HORST*, op het *Singel*, bij het *Koningsplein*, te *Amsterdam*, alwaar dan de Goederen en Geldspecien enz. ter verzending aangenomen en de Plaatsen besproken kunnen worden.

Utrecht, den 26. October 1826.

LOUIS VERMEULEN.

Bepaling der Afvaart van de STOOMBOOTEN van de *NEDERLANDSCHE* STOOMBOOT-MAATSCHAPPY, gedurende de maanden October, November en December.

Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*:
Elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des morgens ten 6 ure, en Zaturdag den 4. November (in plaats van naar Arnhem) naar Nijmegen 's morgens ten 5 ure.

Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*:
Elken Woensdag des morgens ten 9 uren.
Elken Donderdag en Zaturdag — — — 7. —
En Zondag den 5. November — — — 10. —

Van *Nijmegen* naar *Keulen*:
Elken Maandag en Zaturdag des morgens ten 5 ure.

Van *Keulen* naar *Nijmegen*:
Elken Dingsdag en Donderdag des morgens ten 5 ure.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*:
Elken Zaturdag des morgens ten 5 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:
Elken Zondag des morgens ten 7 ure.

NB. Door den lagen stand der Rivier zal de Stoomboot, die anders op *Arnhem* zoude varen, den 4. en 5. November, volgens bovenstaand berigt, de dienst verrigten.

De vaart van *Rotterdam* naar *Antwerpen*, *Ter Veere* en *Londen* is bepaald, zoo als bij Billetten is bekend gemaakt. Informatien zijn te bekomen ten kantore van de Agenten van voornoemde Maatschappij, de Heeren VAALMAN en TRIEBELS te *Nijmegen*, en den Heer G. H. MOLL te *Arnhem*.

HANOVER- OF ZINKING-SNUIF.

Deze zoo zeer alom gezocht wordende SNUIF, waarvan de bestanddeelen bij het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, welke de Provinciale Geneeskundige Commissie, te 's Hage, bekend zijn, en welke, door de bevoegde Autoriteit, te Cleef, scheikundig is onderzocht en goedgekeurd, overtreft zoo verre het doel van alle andere Snuiven, namelijk, de oplossingen van verstoppingen in het Hoofd, dat dezelve, met regt, tot dagelijksch en algemeen gebruik kan worden aangeprezen.

Gemelde Snuif, van eenen aangenamen geur, wordt thans, behalve bij den vervaardiger, Js. LEON, te 's Hage, tegen 40 Centen het Nederlandsche *ons* (en ook bij het *lood*), bij zijne Correspondenten, in de voornaamste Steden van het Rijk, verkocht, zijnde: te Alkmaar, de Wed. *J. L. Nouta*, in de Langestraat; Alphen, *E. Kalmeijer*; Amersfoort, *J. van Dashorst*; te Amsterdam, *A. Stevens*, op den Hoek van de Warmoesstraat en Halsteeg, *E. Sarphaty*, op de St. Antonis Breestraat, in het *Wapen van Londen*, No. 91, *F. Ebbing Hz.*, Haarlemmerdijk No. 60, en de Gebroeders *van Arum*, Boekhandelaars, op den Nieuwendijk, bij de Gravestraat; Antwerpen, *J. van Esse*; Apeldoorn, aan het Postkantoor; Arnhem, *H. G. Klaassen*; Assen, *C. van Gorcum*; Bergen op Zoom, *J. Verkouteren*; Beverwijk, aan het Postkantoor; 's Hertogenbosch, *E. Lion en Zonen*, Courantiers; Boskoop, *Abr. Wildenberg*; Breda, de Wed. *H. van Dooren*; Brielle, *J. Kluit Jr.*; Brussel, *Debaeser*, in de Steenpoortstraat; Cleef, *L. Kaspers*; Delfshaven, *A. Arendse*; Delft, *M. J. Logger*; Deventer, *H. Tanharme Hz.*; Dirksland, *M. Anemaet*; Doesborgh, de Wed. *Wilmerink*; Dokkum, [illegible]; Dordrecht, *A. C. van Wageningen*; Enkhuizen, [illegible]; Franeker, *Cornelis Dowes Zijlstra*; Goes, [illegible]; Gorinchem, *J. van der Wal*; Gouda, [illegible]; *W. Munter*; Groningen, *J. Doeksen*; [illegible], in de Groote Houtstraat; Harderwijk, [illegible]; Harlingen, Wed. *F. J. Feersma*; Hattem, *H. M. [illegible] en Comp.*; Heerenveen, *F. Hessel*; Hellevoetsluis, [illegible]; Heusden, [illegible]; *H. Boldingh*; *G. Veerman*; Hitzert, [illegible]; Leeuwarden, de Erven *H. W. Kolthaar*; [illegible]; *M. van de Ridder*; [illegible], op de Markt; Middelburg, *J. W. Troupin*; [illegible]; Monnikendam, *J. A. Meijer*; Naarden, *B. J. van Amerongen*; Nijmegen, *J. W. Hogendijk*; Oud-Beijerland, *Hug. van Oosten*; Purmerend, *Gerrit Bruining*, in de Peperstraat; Rotterdam, *J. M.* en *M. J. Biesta*, in den Oppert, No. 7; Schiedam, *W. Willeman*, in de Hoogstraat; Schoonhoven, *D. v. d. Burg*; Sneek, *Sieds Wouda*; Tiel, *M. Spitteraadr*; Tilburg, *A. van der Voort*; Utrecht, *J. van der Schaaf*; Vlaardingen, *W. J. van der Boor*; Waalwijk, *Siermans*; Wageningen, aan het Postkantoor; Weesp, *A. Schouten*; Wenschoten, *F. J. Hoekzema*; Woerden, *C. van der Kas*; Zaandam, *G. Zuim*, op den Dam; Zierikzee, *P. Guinee*; Zutphen, *F. G. Oeffelman*; Zwammerdam, de Wed. *G. van Laar*, en Zwolle, *T. Doijer Az.*

Tot voorkoming van alle misleiding, worden de gebruikers dezer Snuif verzocht, zoo op het adres van den Vervaardiger, als op dat zijner Correspondenten te letten, daar gemelde zijne Snuif nagemaakt, in pakjes van denzelfden vorm geslagen en met dezelfde kleur van papier omplakt worden.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.